

Sygn. akt II Ka 189/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2021 r.

sprawy **M. G.**

oskarżonej z art. 212 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 29 grudnia 2020 r. sygn. akt II K 441/19

I. zmienia wyrok w ten sposób, że M. G. uniewinnia od czynu zarzucanego i przypisanego;

II. stwierdza, że wydatki tego postępowania ponosi oskarżycielka prywatna A. W..

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 189/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 29 grudnia 2020 r., sygn. II K 441/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	-	-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
	Zarzut	
1.	<p>1. Obraza przepisów postępowania karnego, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, mianowicie art. 410 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, poprzez :</p> <p>a) rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości w sprawie na niekorzyść oskarżonej M. G.;</p> <p>b) oparcie orzeczenia i winie oskarżonej M. G. z pominięciem korzystnych dla niej zeznań świadka W. S. wskazujących na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - możliwość korzystania z laptopa i komputera przez różne osoby; - braku możliwości obserwowania z pokoju, który zajmowała świadek i A. S. (1) tego, co dzieje się w pokoju obok, tj. tam, gdzie oskarżona miała dokonać wpisu na portalu; - umiejętności P. S. w samodzielnym dokonywaniu wpisów na portalach oraz korzystaniu przez niego z facebooka wcześniej od oskarżonej; <p>c) przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów w odniesieniu do:</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

- zeznań świadka A. S. (1) pomimo, że nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, nawet w treści smsów napisanych przez tego świadka, a nadto świadek ten pozostaje w konflikcie z oskarżoną;

- zeznań pokrzywdzonej A. W., dotyczących twierdzenia, że skoro oskarżona M. G. rozmawiała telefonicznie z pokrzywdzoną A. W. w dniu 30 października 2017 r., to konsekwencją tej rozmowy było dokonanie przez oskarżoną wpisu na portalu internetowym w dniu 6 listopada 2017 r., chociaż nie potwierdza tego żaden dowód w sprawie;

d) pominięciu w ocenie Sądu, że pokrzywdzona A. W. jest znajomą byłej żony P. S. A. S. (2) i faktycznie miała wiedzę na temat sprzedawanych nieruchomości, których spadkobiercą był także P. S., a informacje te nie mogły być przekazane A. S. (2) z innych źródeł;

2. Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na:

a) przyjęciu, iż na portalu internetowym dokonano wpisu używając czasownika w rodzaju żeńskim, tj. „doświadczyłam”, podczas gdy zapis ten był dokonany w rodzaju męskim „doświadczyłem” i „sprzedałem”;

b) przyjęciu, że wpis na portalu został umieszczony przez oskarżoną M. G. i P. S. wspólnie i w porozumieniu, chociaż nie potwierdza tego żaden dowód w sprawie;

c) przyjęciu, że oskarżona umieściła wpis na portalu, ponieważ była

	zaangażowana emocjonalnie w sprawę rozwodową P. S..	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonej i przytoczona na poparcie podniesionych zarzutów argumentacja, w konfrontacji z całokształtem materiału dowodowego, okazała się zasadna, wobec czego na uwzględnienie zasługiwał jej najdalej idący wniosek o uniewinnienie M. G. od zarzucanego jej czynu. Zarzucane w pkt 2 apelacji błędy w ustaleniach faktycznych, miały charakter tzw. „błędów dowolności” wynikających z obrazy art. 7 kpk, dlatego też, przy tożsamej argumentacji skarżącego, również Sąd Okręgowy zarzuty te omówił w jednej rubryce.</p> <p>Przechodząc do zasadniczej części rozważań, podkreślenia wymaga, iż w ocenie Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie brak było kategoriycznych dowodów, których ocena spełniająca wymogi art. 7 kpk i nie pozostawiająca pola do rozważań na gruncie art. 5 § 2 kpk, prowadziłyby do wniosku, iż to oskarżona – a nie P. S., który przyznał się do zamieszczenia przedmiotowego wpisu, dopuściła się zarzucanego jej czynu. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie wychwycił w wystarczającym stopniu niejasności i niespójności twierdzeń i okoliczności zdarzenia wskazywanych przez przesłuchiwanych w tej sprawie świadków, w szczególności A. S. (1) i W. S.. Konflikty rodzinne, sprawa rozwodowa rodziców i cała związana z tym otoczka,</p>		

przejawiająca się m.in. kwestią wspólnego zamieszkiwania stron i innymi postępowaniami sądowymi z udziałem P. S., jego byłej żony i obecnej partnerki M. G. winna warunkować po stronie Sądu I instancji podejście do twierdzeń w/w dziewcząt, zajmujących w dniu zdarzenia z a/o jeden pokój, z dużą większą dozą ostrożności i krytycyzmu. obrońca oskarżonej słusznie zwrócił uwagę, iż zeznania A. S. (1) pozostawały niespójne nawet z jej osobistą korespondencją sms z A. W.. Z treści wiadomości z k. 82 wprost wynika, że A. S. (1) o wpisie dowiedziała się po jakimś czasie i że to napisała M. (G.) ze swoją córką W. S., przy czym ta ostatnio wymieniona temu zaprzecza. Zeznania A. S. (1), dotyczące osobistej obserwacji tego, jak oskarżona wraz z córką zamieściła przedmiotowy wpis, zawierają skrajności i niespójności, których w świetle art. 7 kpk i powyższej wiadomości nie da się pogodzić. Raz jeszcze przypomnieć należy, iż do zamieszczenia przedmiotowego wpisu przyznał się P. S.. Oskarżona M. G. od początku kwestionowała swoją winę twierdząc, że wie, kto umieścił tę opinię, a ostatecznie wskazała P. S.. Opis czynu zarzucanego oskarżonej w prywatnym akcie oskarżenia dotyczy jej samodzielnego działania, w zaskarżonym wyroku – wspólnie z ustaloną osobą, przy czym z uzasadnienia wyroku I instancji wynika wspólne działanie oskarżonej z P. S. (rubryka 1.1 fakt 3), a nie jak zeznała A. S. (1), na której zeznaniach Sąd Rejonowy oparł wyrok skazujący, wspólnie z W. S.. Sąd I instancji do opisu czynu z a/o dodał zatem kluczowy element, przy jednoczesnym braku oparcia poczynionych ustaleń w zgromadzonych dowodach, które

ocenił pozytywnie. Taki tok rozumowania nie był ani logiczny, ani spójny. Sąd Rejonowy nie pochylił się również w wystarczającym stopniu nad próbą wyjaśnienia niespójności co do szczegółów zdarzenia, nie rozważył z czego mogły one wynikać, w konsekwencji, nie podjął także próby wyjaśnienia przyczyn różnic w przekazach o umieszczeniu wpisu wskazanego w akcie oskarżenia. Przyznanie się P. S. do winy w związku z umieszczeniem wpisu w sieci Internet zostało ze strony Sądu I instancji ocenione w sposób nader lakoniczny, bez odniesienia się do możliwych rzeczywistych intencji tegoż świadka. Samooskarżenie jako specyficzny dowód, przy poczynieniu ustaleń faktycznych pozostających z nim w sprzeczności, wymaga takiego stanu zgromadzonych dowodów, który nie pozostawia wątpliwości odnośnie sprawstwa innej osoby aniżeli świadomie i bez nacisków przyznający się do winy. W przedmiotowej sprawie mnogość nasuwających się pytań i wątpliwości, odnośnie rzeczywistego przebiegu inkryminowanego zdarzenia popełnionego na szkodę A. W., nie pozwala na wydanie wyroku skazującego oskarżoną M. G.. Zamieszczenie wpisu na portalu dotyczącym opinii o prowadzonej przez kogoś działalności gospodarczej tak, jak w przypadku pokrzywdzonej w zakresie obrotu nieruchomościami, nie należy do czynności skomplikowanych technicznie. W świetle zasad racjonalnego rozumowania osoba, która na co dzień korzysta z ogólnodostępnych portali, np. Allegro, gdzie również wystawia się oceny kontrahentów, nie powinna mieć trudności

ze sformulowaniem opinii na innym portalu. Mnogość dostępnych witryn internetowych w zakresie ocen internautów dotyczących różnego rodzaju działalności przeczy zasadności nadania przez Sąd Rejonowy nadmiernego znaczenia okoliczności w postaci braku zapamiętania przez P. S. nazwy tego konkretnego portalu, w którym miał on zamieścić wpis. Zeznania A. W. dotyczyły jedynie domysłów tegoż świadka i jej osobistej opinii, kto mógł zamieścić oczerniający ją wpis w Internecie. Przekonanie świadka wynikało z uprzedniej rozmowy telefonicznej z oskarżoną, a następnie zostało wsparte zeznaniami A. S. (1). Dla możliwości poczynienia ustaleń faktycznych, kluczowych dla kwestii winy konkretnej osoby, miały one jednak mocno ograniczoną przydatność. Stanowczość zeznań A. S. (1) odnośnie osoby, która dokonała zamieszczenia tegoż wpisu, odnotowana przez Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wyroku, zweryfikowana przez Sąd Odwoławczy przez pryzmat art. 7 kpk, właściwie nie istniała, co omówiono już powyżej. Wprawdzie świadek podkreśla, że konflikt z M. G. i ojcem P. S. nie ma wpływu na treść zeznań, to należy w to wątpić szczególnie, jeśli prześledzić wypowiedzi A. S. (1) na k.129v i powody, dla których wyprowadziła się do matki.

W ocenie Sądu II instancji, we wniesionej apelacji przedstawiono bezzasadną sugestię, zgodnie z którą do komputera w domu P. S. i M. G. dostęp miała nieograniczona liczba osób i w związku z tym każdy mógł tego dokonać. Brak było jednak możliwości rozstrzygnięcia tej kwestii i wątpliwości, kto rzeczywiście tego dokonał stricte

pomiędzy konfiguracjami: M. G. sama, M. G. i W. S. razem, M. G. wspólnie i w porozumieniu z P. S., czy też sam P. S., co warunkowało po stronie Sądu ferującego wyrok konieczność sięgnięcia po przepis art. 5 § 2 kpk i zasadę in dubio pro reo. Skazanie powinno być wolne od wątpliwości, a te w dalszym ciągu w przedmiotowej sprawie istniały i istnieją i nie da się ich rozstrzygnąć. Męska forma czasownikowa wskazana w podpunkcie a) zarzutu błędu w ustaleniach, to kolejny argument na korzyść oskarżonej, niemniej jednak, w ocenie Sądu Okręgowego, ani nie wyklucza ani nie potwierdza płci sprawcy przestępstwa. W ten sytuacji trudno uznać ten błąd za mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Emocjonalne zaangażowanie oskarżonej w sprawę rozwodową P. S. pozostawało faktem, analogicznie jak powyższa okoliczność, samo w sobie ani nie potwierdzało w sposób pewny, ani nie wykluczało sprawstwa oskarżonej M. G.. W toku postępowania sądowego wyczerpano wszelkie źródła dowodowe, aby ustalić rzeczywistego autora wpisu oczerniającego pokrzywdzoną A. W. i prawdziwość linii obrony oskarżonej. W konsekwencji powyższego, w ocenie Sądu Okręgowego, w składzie orzekającym w tej sprawie, jedynym właściwym rozstrzygnięciem w tej sytuacji winien być wyrok uniewinniający. Dlatego też, Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że uniewinnił M. G. od czynu zarzucanego jej i przypisanego.

<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej M. G. od popełnienia zarzucanego jej czynu, ewentualnie</p> <p>- uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Stwierdzając zasadność zarzutów obrońcy oskarżonej, Sąd Okręgowy wydał rozstrzygnięcie zgodnie z najdalej idącym wnioskiem – tj. uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że M. G. uniewinniono od czynu zarzucanego jej i przypisanego.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Ze względu na zasadność wniesionej apelacji, Sąd Okręgowy podjął najdalej idącą ingerencję w zaskarżone orzeczenie.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem	

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 632 pkt 1 kpk Sąd Okręgowy stwierdził, że wydatki tego postępowania poniesie oskarżycielka prywatna A. W..

7. PODPIS